

РЕШЕНИЕ

№ 2792

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 01.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **3563** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Делото е образувано по жалба от адвокат – пълномощник на „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – дружество, регистрирано във Федерална република Германия, против издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница – Пловдив, при Агенция „Митници“ РЕШЕНИЕ № РТД 3000-589/18.03.2022 г./32-90459, към митническа декларация MRN 21BG003010026730R6/01.05.2021 г.

В съдебното производство дружеството - жалбоподател е представлявано от упълномощения адвокат Г. Г., които с писмени молби е заявил, че: поддържа жалбата; представя писмени доказателства; ангажира заключение ма съдебносчетоводна експертиза. В заключителното съдебно заседание: пледира за отмяна на оспореното решение; претендира възстановяване разноските за водене на делото, съгласно списък; представил е писмена защита.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, с доводи за правилност и законосъобразност на оспорения административен акт; желае юрисконсултско възнаграждение; представена е и писмена защита.

Заключението на съдебносчетоводната експертиза е прието без оспорване от страните.

Съдът приема за безспорно установени по делото следните факти.

На 01.05.2021 г., след подадена от „ОГЛ фууд трейд Лебенсмителфертриб“ ГМБХ

(вносител) митническа декларация MRN 21BG003010026730R6/01.05.2021 г. са поставени под режим „допускане за свободно обращение, с цел крайно потребление“ пресни зеленчуци, с произход Република Турция, сред тях и стока с № 3/4 пресни тиквички 3 000 кг нето тегло, с код по КН: [ЕГН] и декларирана митническа стойност 4 519, 10 лева, преизчислена в евро за 100 кг. на 77, 02 евро/100 кг. Определената от Европейската комисия за дата 01.05.2021 г. стандартна вносна стойност (СВС) за пресни тиквички с произход Република Турция била 51, 1 евро/100 кг. След сравняване със СВС на декларираната вносна стойност на стоките, митническите органи приели, че декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-голяма от определената за деня. С оглед на това дружеството представило (внесло), на основание чл. 75, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечения за стоките, в размер на 697, 18 лева.

С писмо от 01.05.2021 г. дружеството - вносител било уведомено, че на основание чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е длъжно да представи доказателства, че стоките под № 3/4 са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. На 21.05.2021 г., на 27.05.2021 г. и на 08.07.2021 г. от името на „ОГЛ фууд трейд Лебенсмителфертриб“ ГМБХ, чрез пълномощника „Ренус България“ ООД били представени доказателства: на какви цени са продадени стоките под № 1/1; за извършени плащания към износителя; счетоводни документи. За стока № 3/4 (пресни тиквички) е представена фактура за последваща продажба на цялото количество от 3 000 кг. нето тегло, на цена от 97€/100 кг., като митническият орган е преценил, че тази цена е по – ниска от цената на придобиване „с деклариран разход в MRN 21BG003010026730R6/01.05.2021 г.“, изчислени на 107, 70 €/100 кг.“. След „107, 70 €/100 кг.“ (л. 16 от делото, стр. 2 от решението) е поставен апостроф (забележка) „⁵“, и под линия е пояснено, по коя формула и с какви параметри са изчислени „разходите за придобиване на стоката, в размер на 107, 70 €/100 кг.“, а именно: „фактурна цена на стоката (1 956 евро за 3 000 кг.)+ транспортни разходи до място на въвеждане в ЕС+транспортни разходи до границата на ЕС (693, 50 лв.)+мито (578, 44 лева за 3 000 кг.+ транспортни разходи след въвеждане в ЕС (866, 88 лева за 3 000 кг.)+разходи за представителство пред БАБХ на МП „Капитан А., както и разходи за митническо представителство, в общ размер на 354, 79 лева за 3 000 кг.“. Именно приетата от митническия орган цена на придобиване 107, 70 €/100 кг., включваща и съответните съпътстващи разходи оформя спора по делото.

С писмо от 08.12.2021 г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение за възникване на митническо задължение за стока № 3/4, поради което внесеният обезпечение (697, 18 лева) ще бъде усвоено. Дружеството е възразило официално срещу това намерение, излагайки подробни аргументи, които са обсъдени с процесното Решение № РТД 3000-589/18.03.2022 г./32-90459. Обяснението за разликата между цената на придобиване и цената, на която са продадени тиквичките е, че: дружеството има дългосрочни и трайни търговски отношения с веригата магазин „Лидл“, което налагало по – гъвкав подход при изчисляване на търговската печалба, по отношение отделни доставки; изчислен за по – дълъг период от време дружеството е реализирало положителен финансов резултат. Възраженията не са уважени. Предвид диспозитива (т. 2, т. 3) на решението: е отказано освобождаване на

внесеното обезпечение (депозит), в размер на 697, 18 лева, който е задържан за „плащане на дължимото вносно мито“. Независимо, че сумата – депозит е била ефективно внесена и по отношение на нея е постановено задържане, представляващо плащане на дължимо мито, митническият орган е постановил и начисляване на лихви върху същата сума, считано от „01.05.2021 г., до датата на събиране на дължимото мито“. Отказът да бъде освободен депозитът е мотивиран и с позоваване на чл. 181, § 2 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 г.

Дружеството - жалбоподател не е съгласно с решението, като с жалбата и представената писмена защита адвокатът – пълномощник поддържа твърдения, че: оспореното митническо решение противоречи на чл. 73, б. „а“, вр. чл. 75 от Регламент 2017/891 и на тълкуваното, дадено с решението на СЕС по дело № С-770/21 (отговорът по т. 3).

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД, след като съобрази доводите на страните и доказателствата, както и релевантните за случая правни норми, излага следните мотиви по същество.

Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана, а по същество е и основателна.

Според заключението на съдебносчетоводната експертиза: „действително заплатената цена от купувача, към турския доставчик за придобиването на процесите стоки от Турция – пресни тиквички, с нето тегло 3 000 кг. е митническата стойност, формирана от покупната цена и разходите за транспорт до мястото на въвеждане на стоката в ЕС, съгласно издадената фактура от турския доставчик и условията по доставката отразени в нея; заплатената цена от 77, 02 евро/100 кг. е цената, обявена при вноса; цената, на която стоката е заприходена/отразена в счетоводната отчетност е формирана от митническата стойност на стоката и дължимото/платено вносно мито; същата съответства на стойностите, обявени от жалбоподателя в депозираната по случая молба за възстановяване на депозита; счетоводната отчетност е редовно и правилно заведена; договорната стойност (действително заплатената цена на процесите стоки от 77, 02 евро/100 кг. е по-голяма с 51,3% от определената за деня СВС от 51, 1 евро/100 кг.“. В съдебно заседание вещото лице поясни/допълни: „себестойността на съответната стока тиквички, по счетоводни данни е формирана от разходите по фактура, разходите за транспорт и платеното вносно мито. (77 евро + 578,44 лева равно на 77,02 евро/100 кг.) – това е себестойността – разходите по фактура, плюс транспортните разходи до входа; за стока № 3 – три хиляди кг. себестойността е 5 184 лева; себестойността от 86, 87 евро на стоката е митническата стойност, плюс платеното мито; при това положение продажната цена е по-висока от себестойността; фактурата е платена на доставчика в пълен размер на 27.04.2021 г.“.

Съдът не приема за основателни доводите на процесуалния представител на ответника, изложени в писмената му защита, за игнориране на експертното заключение, което той не оспори. Експертното заключение Съдът възприема изцяло.

Процесният внос на пресни тиквички е регулиран от нормите на чл. 181, ал. 1, с наименование „Система на входни цени за някои продукти от секторите на плодовете и зеленчуците, преработените плодове и зеленчуци и лозаро-винарския сектор“, част от Глава втора „Вносни мита“, на Регламент (ЕС) № 1308/2013 „за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти“, и чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891 на Комисията, от 13.03.2017 г. за допълване на Регламент 1308/2013. С тези актове е въведена системата

на входните цени, съгласно която, при внос на посочените стоки се прилагат различни ставки, в зависимост от декларираната вносна митническа стойност, при което зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото, и обратно. В мотивите си административният орган е приел (каза се по-горе), че: за стока № 3/4 определената от Европейската комисия за дата 01.05.2021 г. стандартна вносна стойност (СВС) за пресни тиквички с произход Република Турция била 51, 1 евро/100 кг., която, сравнена с декларираната вносна стойност на стоките (77, 02 евро/100 кг.) е с повече от 8% по-голяма. С оглед на това дружеството представило (внесло), на основание чл. 74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечения за стоката, в размер на 697, 18 лева. Каза се, че за последваща продажба на стоката дружеството е представило фактура с цена 97 евро/100 кг., но за тази цена митническият орган е приел да е по ниска от цената на придобиване, приета за 107, 70 евро/100 кг. и включваща, и съответните съпътстващи разходи, така както са посочени в митническата декларация.

Според чл. 69 от Митническият кодекс на Общността (Регламент (ЕС) № 952/2013) митническата стойност на стоките се определя по два начина, посочени съответно в чл.чл. 70 и 74. Чл. 70, ал. 1 определя, че базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, с местоназначение митническата територия на Съюза, а съгласно ал. 2 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача, или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна, в полза на продавача, за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени, като условие за продажбата на внасяните стоки. Посочените в чл. 74 методи за определяне на митническата стойност са вторични и се прилагат, само когато тази стойност не може да бъде определена, съобразно критериите, посочени в чл. 70. Във вноската си митническа декларация жалбоподателят е декларирал, че ще прилага метода по чл. 70 МК. С цел избягване отклонение от митническо облагане чл. 75, § 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 предвижда, че когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран, въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване, като в противен случай гаранцията се задържа. Ако при проверка компетентните органи на държавите-членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито, в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013. В процесния случай гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 е внесена.

Анализът на нормите сочи, че дори декларираната митническа стойност да надвишава с повече от 8 % фиксираната стойност при внос, това не изключва прилагането на

метода на договорената стойност. Изискванията за това са, вносителят да представи убедителни доказателства, че това е реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките. Според разпоредбата на чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран Регламент 2017/891, „за да се докаже, че партидата е освободена, съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата“.

Началникът на МБ С. е указал на дружеството да представи конкретно изброени документи, каквито са представени. В тази връзка е неуспешно позоваването от юрисконсулта в писмената защита на т. 3 от диспозитива на решението на СЕС от 21.09.2023 г., по дело С-770/21. Според текста: „Член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891

трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното ѝ плащане от вносителя“. Очевидно е, че двете предпоставки (стойност, значително по-висока, в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия; въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи) следва да са на лице едновременно. Понеже в решението няма твърдение за непредставяне на изискваните документи ответникът не е въвел оспорване на това обстоятелство. В процесното Решение № РТД 3000-589/18.03.2022 г./32-90459 липсват каквито и да е мотиви и твърдения, че дружеството - жалбоподател не е заплатило реално на продавача (доставчика) декларираната договорна стойност. С разпоредбата на чл. 32 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 са определени изискванията за определяне митническата стойност, съгласно член 29, като към действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки се прибавят, доколкото се плащат от купувача, но не са включени в действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките, и (§ 1, б. д) i) „транспортните и застрахователните разходи за внасяните стоки“. С § 2 е пояснено, че „всеки елемент, който се добавя към действително платената или подлежащата на плащане цена във връзка с прилагането на този член се основава само на обективни и подлежащи на количествена оценка данни“. Разходите за транспорт са елемент и на договорната стойност – чл. 71, § 1, б. i от Регламент 952/2013. В контекста на т. 3 от диспозитива на решението по дело С-770/21 митническият орган не може да изключи декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, след като е приел, че „вносителят е представил достатъчни за тази цел документи“, макар договорната стойност (с включени транспортни разходи) да е по-висока от цената, на която са продадени доматите – 135 евро/100 кг. Отказът да бъде освободен депозитът за

стоката под № 3/4 е мотивиран от една страна с признаване на факта, че според представената фактура стоката е продадена на цена 97 евро/100 кг., а от друга, че тази цена е по – ниска от цената на придобиване, имайки предвид цена от 107, 70 евро/100 кг., включваща транспортни и други разходи, и определена по описаната по – горе формула. Митническият орган е извел необоснован и нелогичен извод. Пренебрегнато е обяснението на дружеството, че осъществява многобройни доставки на зеленчуци (бързо развалящи се продукти), в продължение на години и ги доставя на „Лидл-България“ – факт, служебно известен не само на митническите органи, но и на настоящия съдебен състав, предвид наличието на множество съдебно дела в същия съд. В регламентите, на разпоредби от които се позова Съдът по – горе няма определение на понятието за „значително по-висока декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия. Според разпоредбата на чл. 75, § 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, тълкувана от СЕС с решението по дело С-770/21: *„вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от споменатия регламент. Неспазването на един от тези срокове води до загуба на предоставената гаранция, без да се засяга прилагането на параграф 6. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа, посредством плащане на вносни мита. За да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата“.* Нормативното изискване е вносителят да докаже, че партидата е освободена, според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, т.е. че митническата стойност е действително реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките, съобразно чл. 70, пар. 2 и по отношение на нея са изпълнение условията на пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. В тази връзка административният орган – издател на обжалваното решение не е оспорил истинността на представените от дружеството-жалбоподател документи - фактурата за покупка на стоката от турския доставчик, фактурите за транспорт и за допълнителни услуги по допускане на стоката за внос (фито-санитарен контрол). По т.1 от решението, по дело С-770/21 Съдът на ЕС постановява, че: “чл. 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че

освобождаването на пратката от внесени стоки, чрез продажба на загуба е сериозна индикация за изкуствено завишаване на **ДЕКЛАРИРАНАТА ДОГОВОРНА СТОЙНОСТ**, което не задължава вносителя, с цел да докаже достоверността на тази стойност, да представи на митническите органи, освен изрично посочените в четвърта алинея от тази разпоредба документи, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването, и доказателството за плащане на декларираната договорна стойност, договор или друг еквивалентен документ, в който е посочена цената, на която внесената партида е била закупена от него, когато първите документи са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност. От текста следва, че разпоредбата на чл. 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 ще бъде приложима тогава, когато „декларираната договорна стойност“ (в случая – 77, 02 евро/100 кг.) е по-висока от стойността, на която стоката е продадена (97 евро/100 кг.), но в случая не е така. **Съдът приема, че за митническите органи не съществува правна възможност да поставят определянето на митническата стойност, в зависимост от последващата продажба на стоките, респ. от това, дали вносителят е реализирал търговска печалба, като за база на сравняване включат в декларираната договорна стойност и транспортните разходи.**

Многобройните митнически решения с адресат „ОГЛ фууд“, част от които са предмет на дела с докладчик настоящия съдебен състав, като цяло касаят внос на зеленчуци от Р. Турция, но се различават по отношение конкретните доказателства и основанията за отказ да бъдат възстановени депозити. Съдът по настоящото дело остава обаче с впечатление, че мотивите на всички митнически решения са еднакви и не са съобразени с всеки конкретен казус.

Гореизложените мотиви на Съда дават основание за заключението, че жалбата е основателна, а Решение № РТД 3000-589/18.03.2022 г./32-90459, към митническа декларация MRN 21BG003010026730R6/01.05.2021 г. е незаконосъобразно, поради постановяването му в резултат на неправилно прилагане на материалния закон. Доказателствата обосновават извода, че приложимият метод за определяне митническата стойност на процесните стоки е този, по смисъла на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. – „договорната стойност, т.е., действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, с местоназначение в митническата територия на Съюза“, и митническата стойност е действително реално платената цена на стоките, съобразно чл. 70, пар. 2, като по отношение на нея са изпълнение условията на пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Митническото решение подлежи на отмяна. Административната преписка следва да бъде върната на директора на ТД „Митница – Пловдив“ за ново произнасяне, съобразно дадените от Съда задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на материалния закон.

Този изход на делото обуславя задължение за ответника да възстанови на оспорващото дружество разноските за водене на делото. В списъка по чл. 80

ГПК, представен от адвоката - пълномощник (л. 149 от делото) са включени претенции за възстановяване на: 50 лева държавна такса; възнаграждение за адвокат – 350 лева; депозит за вещо лице – 500 лева и 120 лева за превод на представени по делото документи.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – дружество, регистрирано във Федерална република Германия, издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница – Пловдив, при Агенция „Митници“ РЕШЕНИЕ № РТД 3000-589/18.03.2022 г./32-90459, към митническа декларация MRN 21BG003010026730R6/01.05.2021 г.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ да възстанови на „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ разносните за водене на делото и възнаграждението за един адвокат, в общ размер на 1 020 лв. (хиляда и двадесет лева).

ВРЪЩА административната преписка на директора на ТД „Митница – Пловдив“ за ново произнасяне, съобразно дадените от Съда задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на материалния закон.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ:

--	--	--	--